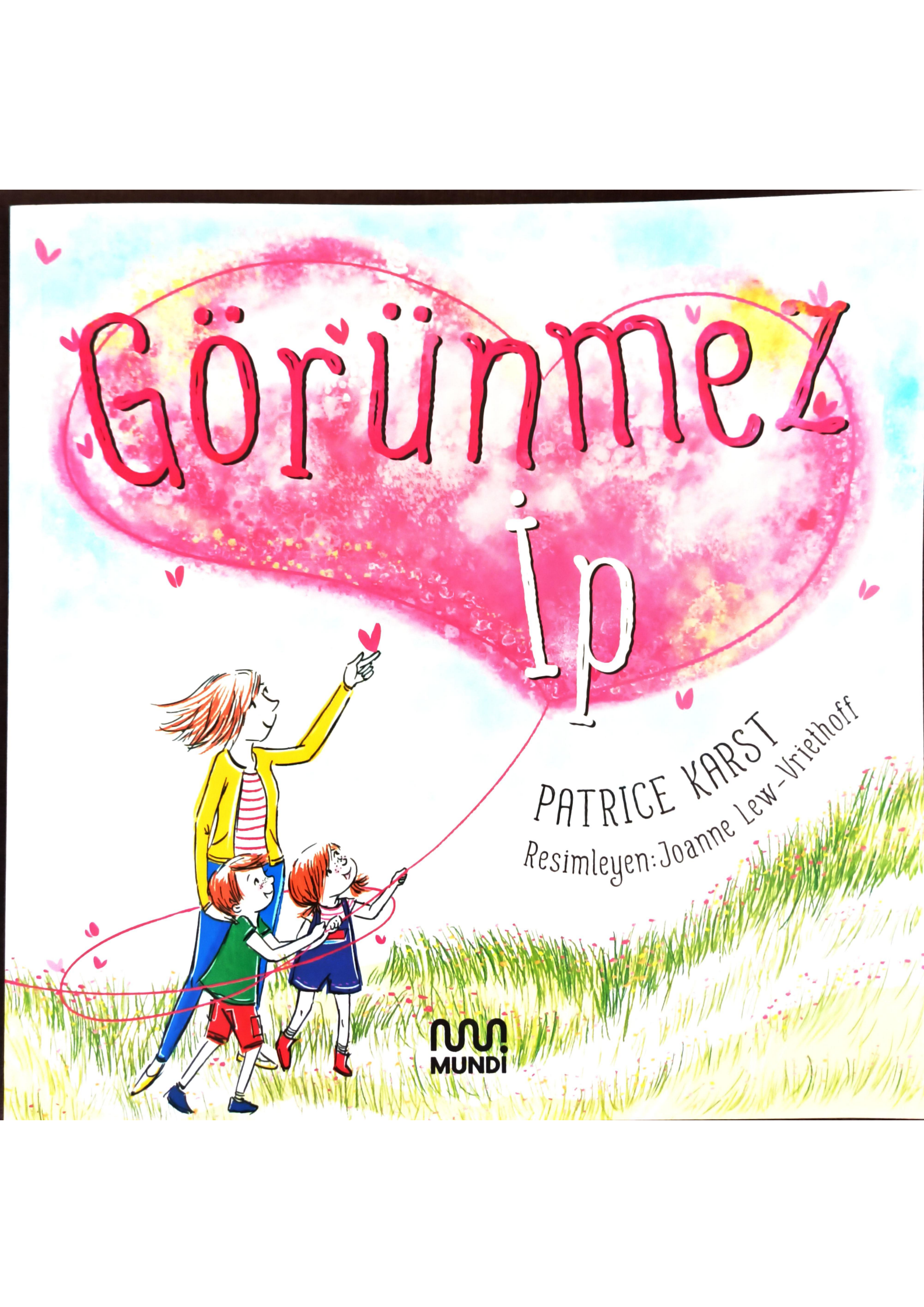
Görünmez İp

PATRICE KARST
Resimleyen: Joanne Lew-Vriethoff

MUNDİ

Dünyadaki tüm çocuklara ve
görünmez bağların büyüsüne…

MUNDI

Sakin ve sessiz bir geceydi. İkizler Liza ve Jeremy mışıl mışıl uyuyorlardı.

Birdenbire yağmur yağmaya başladı. Sonra gök öyle bir gürledi ki ikizler gürültüye uyandılar.

"Anne! Anne!" diye bağırarak koştular.

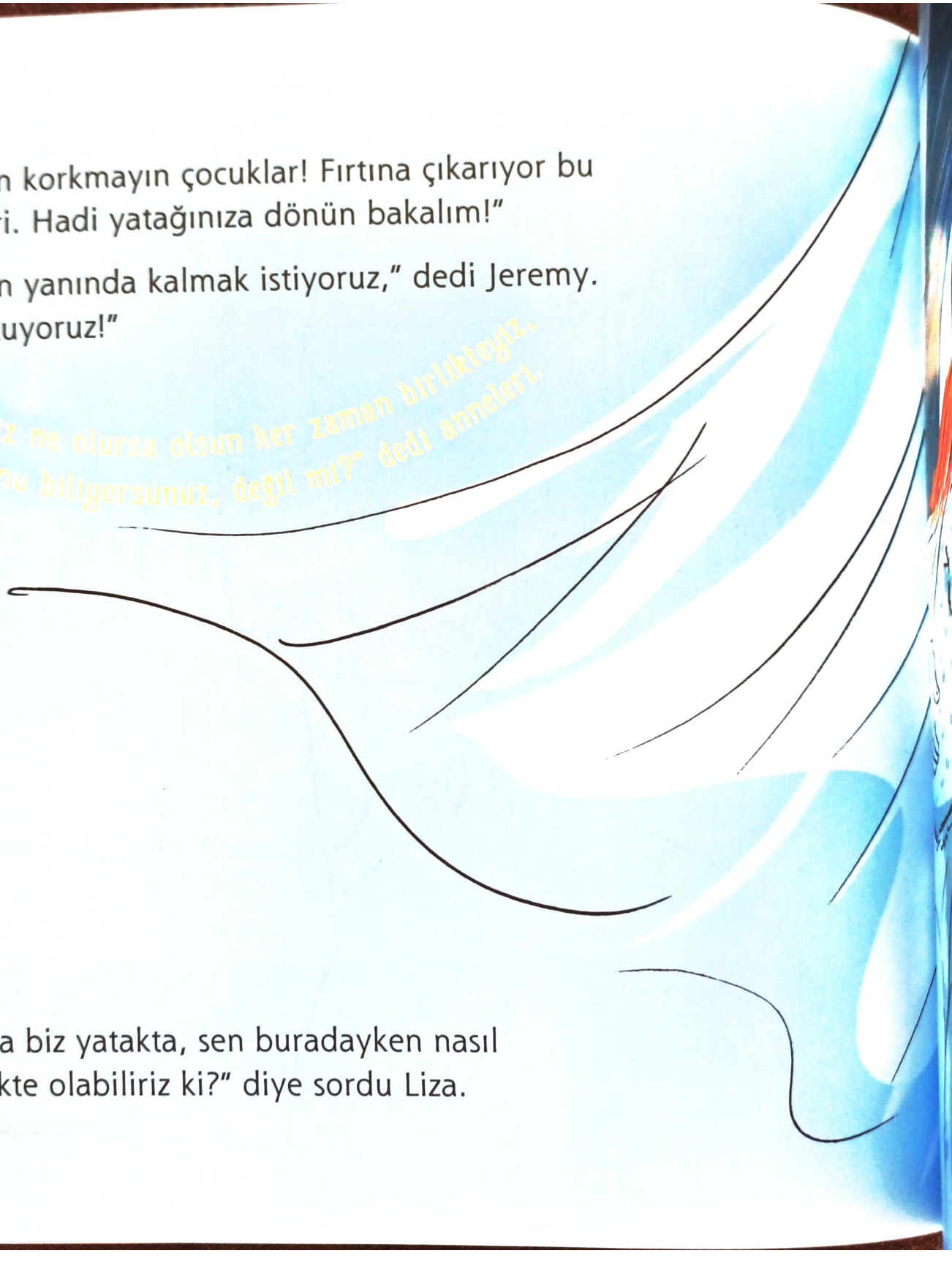

"Sakın korkmayın çocuklar! Fırtına çıkarıyor bu sesleri. Hadi yatağınıza dönün bakalım!"

"Senin yanında kalmak istiyoruz," dedi Jeremy. "Korkuyoruz!"

"Biz ne olursa olsun her zaman birlikteyiz, bunu biliyorsunuz, değil mi?" dedi anneleri.

"Ama biz yatakta, sen buradayken nasıl birlikte olabiliriz ki?" diye sordu Liza.

Anneleri sanki bir şey tutuyormuş gibi elini havaya kaldırdı.

"İşte böyle!"

İkizler uykulu gözlerini ovuşturdular ve annelerine biraz daha yaklaşıp elinde ne olduğunu görmeye çalıştılar.

"Annem bana **GÖRÜNMEZ İPLERDEN** ilk defa söz ettiğinde ben de sizin yaşınızdaydım."

"Ben bir şey göremiyorum," dedi Jeremy.

"Onu görmene gerek yok. Birbirini seven insanların arasında her zaman sevgiden yapılmış özel bir bağ vardır."

"Ama onu göremiyorsan, orada olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu Liza.

"Gözlerinle göremesen de yüreğinde hissedersin ve her zaman sevdiğin herkesle birbirinize bağlı olduğunuzu bilirsin."

"Okuldayken beni özlediğinde, sevgini aramızdaki görünmez bağ sayesinde kalbimde hissederim."

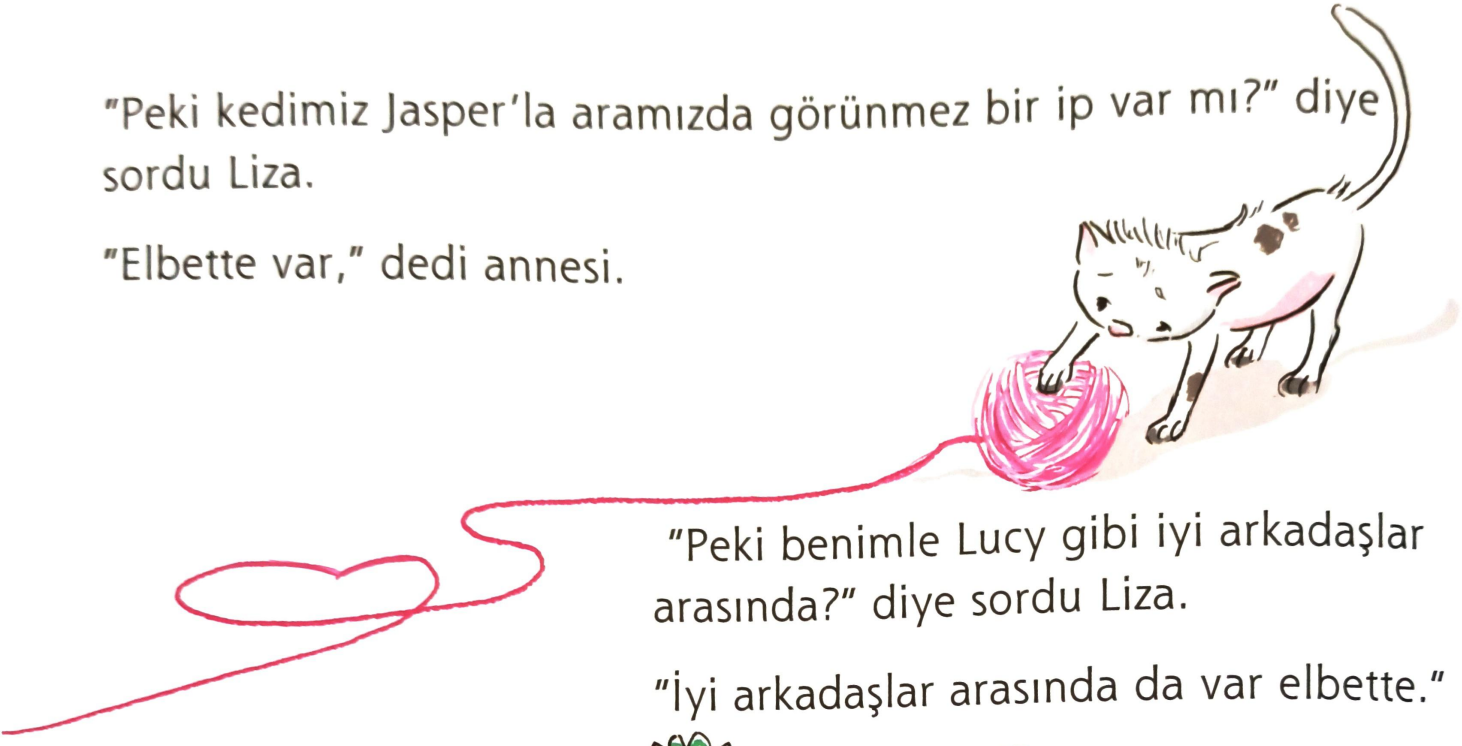

"Ve sevgimiz kalbine çarpıp seninkiyle birleşir, sonra da bize geri döner," dedi Jeremy.

"Peki kedimiz Jasper'la aramızda görünmez bir ip var mı?" diye sordu Liza.

"Elbette var," dedi annesi.

"Peki benimle Lucy gibi iyi arkadaşlar arasında?" diye sordu Liza.

"İyi arkadaşlar arasında da var elbette."

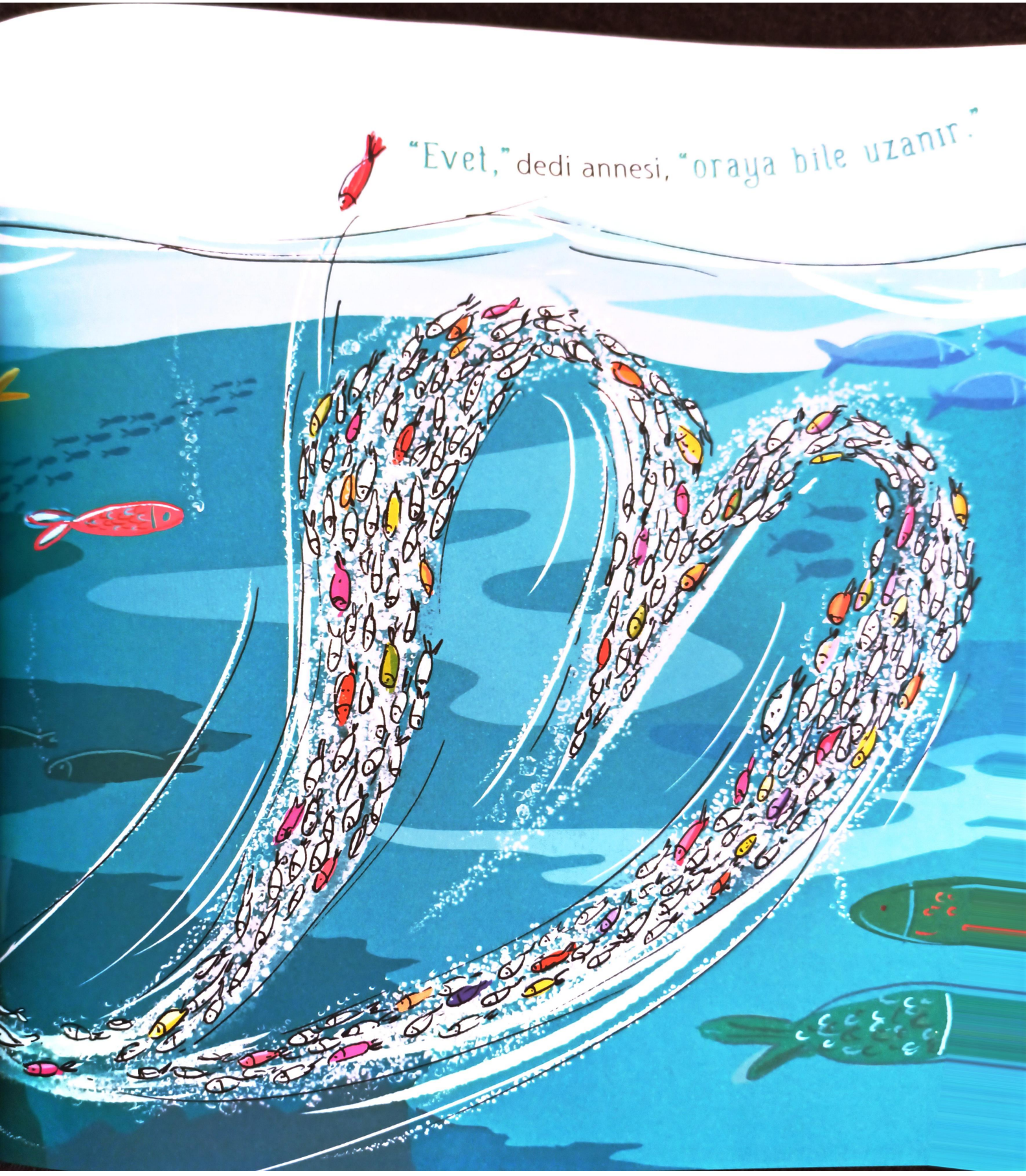
"Peki bu ip nereye kadar uzanıyor?"

yere," diye cevapladı annesi.

"Mesela bir denizaltının kaptanı olsam, okyanusun derinlerine kadar uzanır mı?" diye sordu Jeremy.

"Evet," dedi annesi, "oraya bile uzanır."

"Peki ya bir dağcı olursam, dağın zirvesine?"
"Oraya bile uzanır!"

"Dansçı olup Fransa'ya taşınırsam?"
"Oraya bile uzanır!"

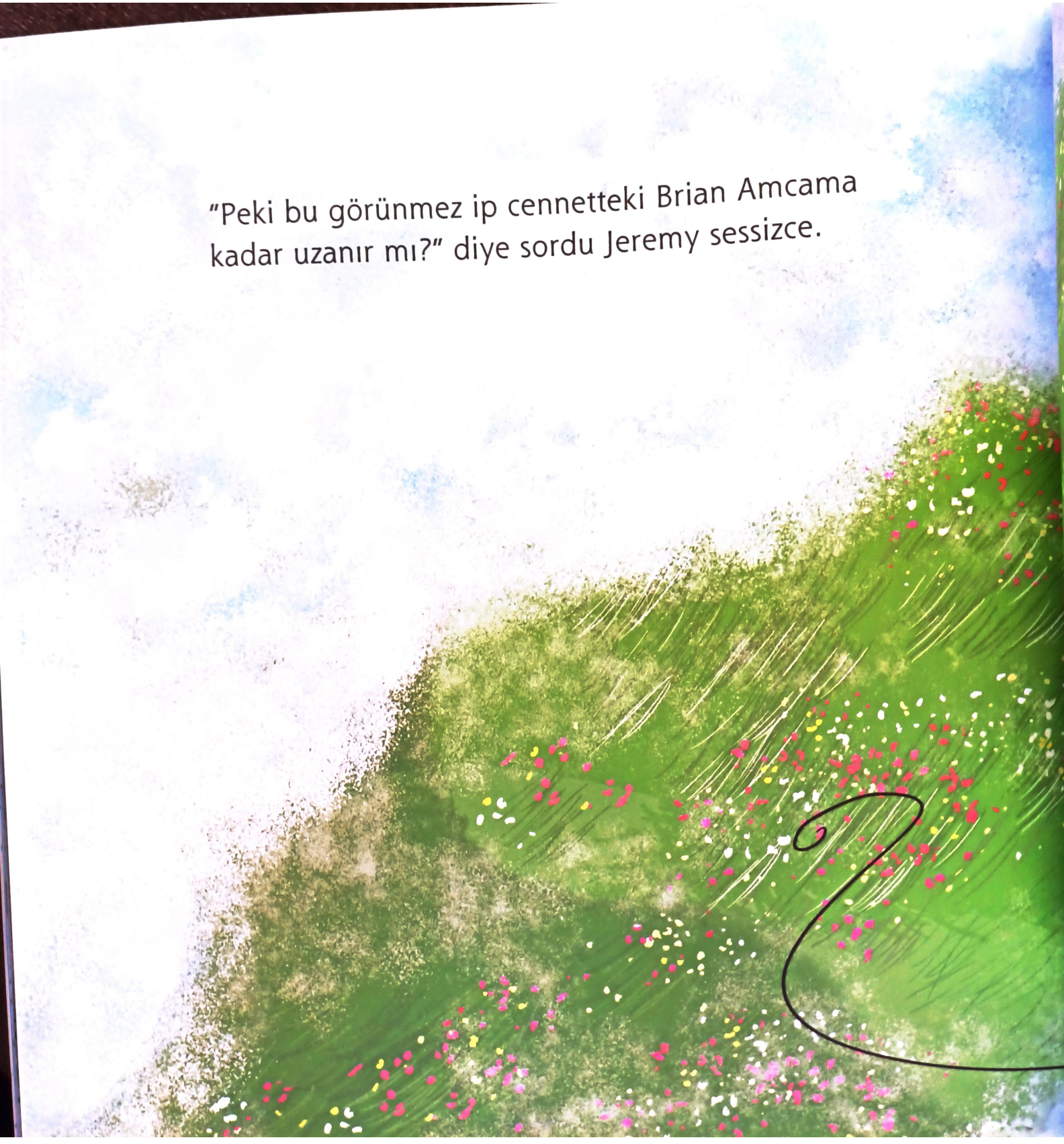

"Peki bir kâşif olsam ve balta girmemiş
ormanlara gitsem?"

"Oraya bile uzanır!"

"Peki ya astronot olursam?"

"Evet, oraya bile uzanır!"

"Peki bu görünmez ip cennetteki Brian Amcama kadar uzanır mı?" diye sordu Jeremy sessizce.

"Oraya bile uzanır."

"Bize kızdığın zaman bu ip yok mu oluyor?"

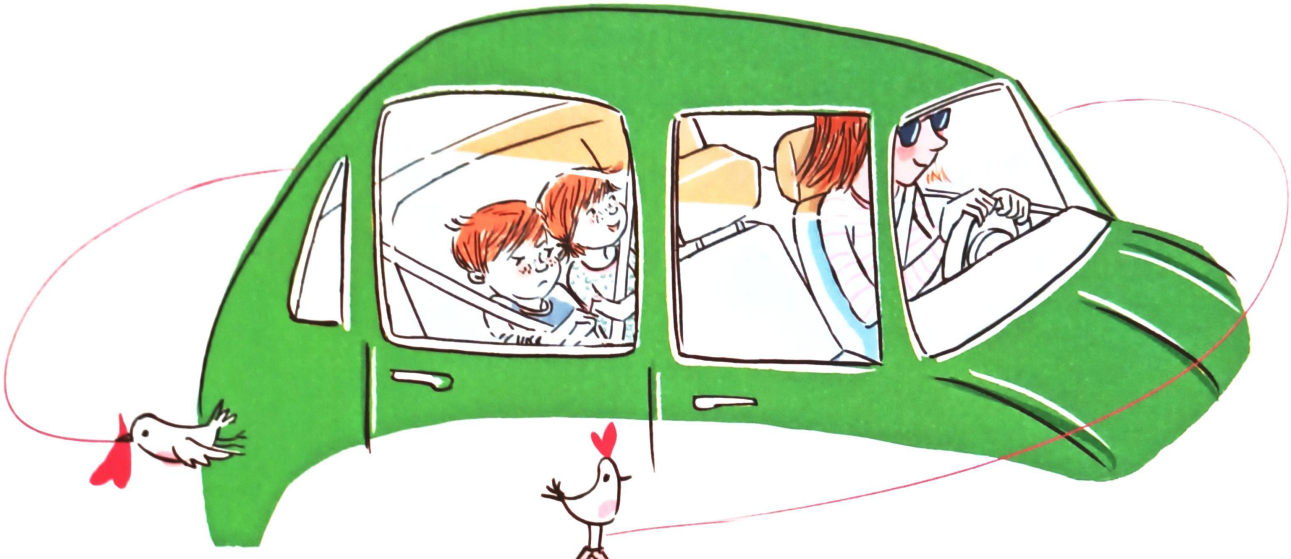
"Asla!" dedi annesi. "Sevgi öfkeden çok daha güçlüdür. Kalbinizde **sevgi olduğu sürece aranızdaki bağ asla kopmaz.**"

"Büyüyüp hangi filmi izleyeceğiz diye
tartışsanız bile..."

"Ya da arabada hangi oyunu oynayacağız diye..."

"Ya da kaçta yatmanız gerektiği konusunda..."

"Sahi sizin çoktan yatmış olmanız gerekiyordu, hadi bakalım yataklarınıza!"

Anneleri onları yataklarına kadar kovaladı
ve birlikte kıkır kıkır güldüler.

Yataklarına yatar yatmaz uykuya daldı ikizler, oysa gök gürlemeye devam ediyordu.

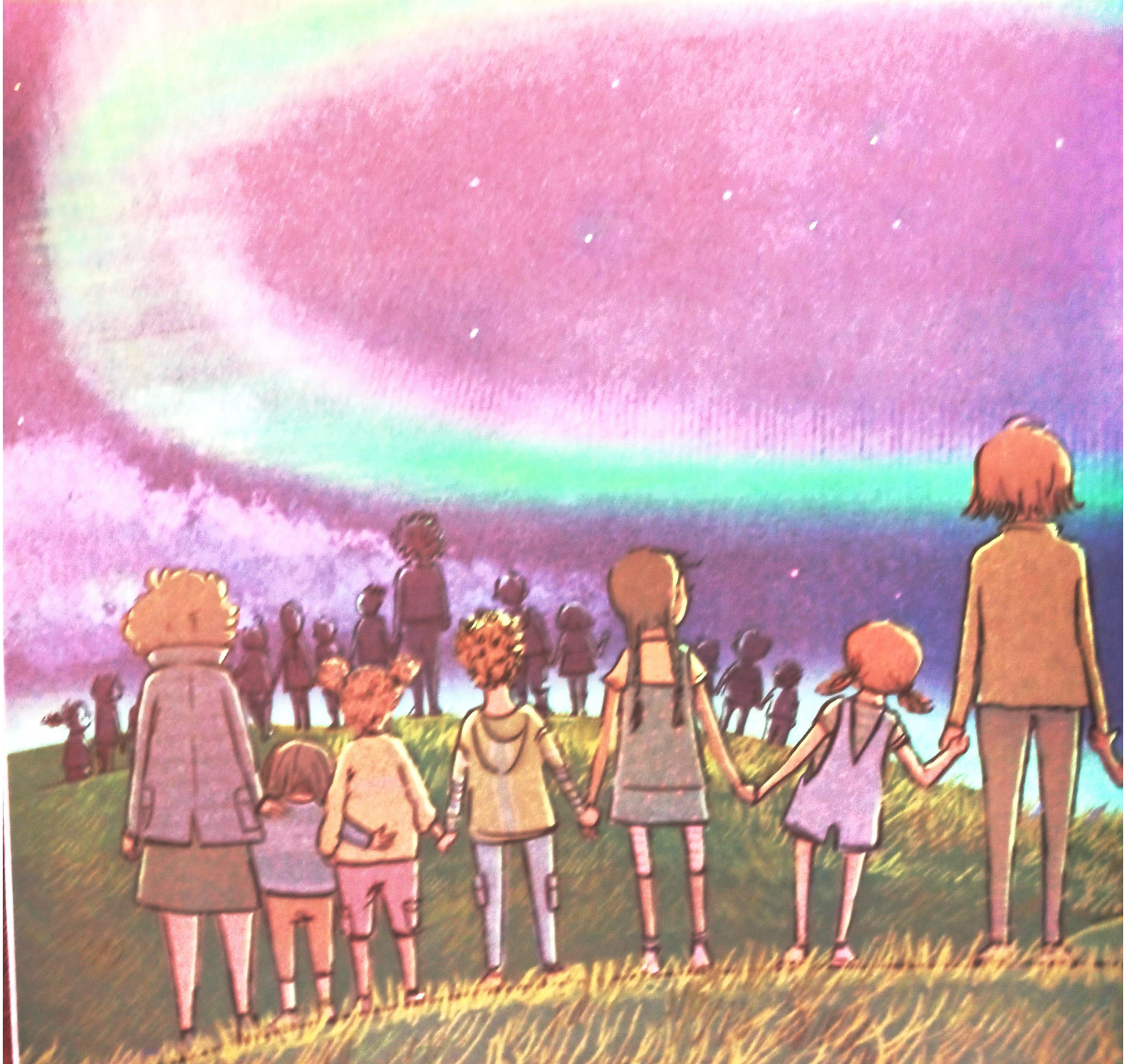

Uyur uyumaz da hayallere bıraktılar kendilerini.

Rüyalarında görünmez iplerini, arkadaşlarının iplerini...

Ta ki dünyadaki herkesin görünmez iplerle birbirine
olduğunu anlayana kadar.
Artık ikisi de biliyor ki...

Herkes birbirine bağlı ve kimse yalnız değil.

SONSÖZ

Sevgili okurum,

Bu kitabın yazılış hikâyesini, neler olduğunu sizlere anlatmak istiyorum. *Görünmez İp* 1996 yılında doğdu. Tam zamanlı çalışan bekâr bir anneydim. Oğlum Elijah kreşe gidiyordu ve her sabah upuzun, kalbimi kıran bir ağlama krizinin ortasında buluyordum kendimi. Bir gün benim için apaçık olan bir şeyi paylaştım onunla; aramızda sevgiden yapılmış görünmez ve kopmaz bir bağ olduğunu. Hatta bu bağın bizi sadece gün boyu değil sonsuza kadar birbirimize –her ne olursa olsun– bağladığını anlattım.

Konuşmam henüz bitmişti ki rahatladığını fark ettim. Yüzü aydınlandı ve gözyaşları durdu. Bu hikâye önce onu sonra tüm arkadaşlarını –onlara da anlatmam için resmen yalvardılar– mucizevi şekilde teskin etti. Asla yalnız olmadıklarını anladılar. Çünkü bu görünmez ipler bizi sadece sevdiklerimize değil tüm insanlara bağlıyordu. Anlattıklarımın oğlum ve arkadaşları üzerindeki etkisi, beni bu hikâyeyi herkesle paylaşmak için yüreklendirdi.

Butik bir yayıncıyla anlaştım ve *Görünmez İp*'in ilk baskısı böylece yapılmış oldu. Yavaş yavaş okurlardan *Görünmez İp*'in hayatlarını nasıl etkilediğini anlatan e-postalar, mektuplar almaya başladım. Bu paylaşımlar kalbimi ısıtıyordu. Birkaç yıl önce *Görünmez İp* uluslararası çapta bir fenomen haline geldi. Bu sadece çoksatar bir kitap olması demek değildi. Öğretmenler, ebeveynler, destek grupları, psikologlar, hastaneler, terapistler, koruyucu aileler, dernekler ve sivil toplum kuruluşlarından *Görünmez İp*'le ilgili deneyimlerini paylaşan harika mesajlar aldım. Kitabı rehberlik, teskin etme ve iyileştirme pratiklerine nasıl dahil ettiklerini anlatıyorlardı. Çocuklara ve yetişkinlere ne çeşit bir kayıp ya da ayrılık konusunda yardım ettiklerinden bağımsız şekilde, okurlarım bu kitap sayesinde soyut olan sevgi kavramını nasıl kolayca somut hale getirdiklerini paylaştılar benimle. Bilime meraklı okurlar için şöyle özetleyebilirim: Sicim teorisi işleri çok kolaylaştırıyordu!

Yetişkinler bile kitaptan yararlanmaya, birbirlerine hediye etmeye başladılar. Çünkü kimse görünmez ip teorisi için çok küçük ya da çok büyük değil. Ölümle ilgili sadece bir cümle geçse de yas tutan okurlarım üstündeki etkisini görmek heyecan verici oldu. Bu tek cümlede geçen cennet kelimesini herhangi bir dini temsil için kullanmadığımı belirtmek isterim. Bu kitap her inançtan, yaşam biçiminden insana hitap etmek üzere yazıldı.

Bu kelimenin alternatiflerini sunan birçok okur mesajı aldım. Kimi "öteki taraf" kimi "öte dünya" kimi "ebedî istirahat" sözcüğünü tercih ediyordu. Aranızda bu kelime seçiminden rahatsız olan varsa hiç düşünmeden sizin ve aileniz için en uygun olanla değiştirebilirsiniz. Ve bunu bir tartışma alanı olarak kullanabilirsiniz. Lütfen unutmayın, çocuklarınızın sorularını cevaplamaktan daha iyileştirici bir şey yoktur.

Zorlu bir dönemden geçiyoruz. Birimizi etkileyen aslında hepimizi etkiliyor bir noktada. Dünya liderlerinin bir gün tüm insanlığın tek ve büyük bir aile olduğunu anladığı günün hayalini kuruyor, umuduyla yaşıyorum. O günün geleceğine olan inancım tam çünkü sevgi çok güçlü ve aramızdaki bağ bir hakikat. Zamana ve mekâna bağlı olmadan evrende hareket ediyor. Bu ipler birbiriyle kesiştiğinde aramızdaki görünmez ağ kolektif belleklerdeki yerini sağlamlaştıracak.

Umuyorum ki bir gün dünyadaki tüm çocuklar görünmez ip teorisi sayesinde teselli bulacaklar. Kalpten kalbe aktarıldıkça belki düşündüğümden daha çabuk gerçekleşir bu iyileşme. O gün gelene kadar bu kitap yüreğinize dokunduysa lütfen bir kişiye daha anlatın deneyiminizi. Dünyanın her neresinde bu kitapla kesiştiyse yolunuz, ipin benim tarafımdan, kalbimin en derininden sevgimi gönderiyorum size.

Patrice Karst